

GÖRKEM YELTAN
Radikal Gazetesi Kitap eki.
2009 - 24 Temmuz

Denize doğru giderken...

Denize gitmekten vazgeçtim, 'Denize Doğru'yu okumayı seçtim. Karanlıklarda dolaşım korkusuzca, suların içine oturdum. Halil Dayı'yla başlayan yolculuk, deniz topuna oradan da Esmâ'ya, Belma'ya, okula, kampa... Nerelere de nerelere bağlanıyordu.

Dün gece çok sıcaktı hava. Boğucu mu boğucu. Dışarıya çıkmak istemedi canım. Film izlemek de istemedi. Okuduğum kitaba baktım göz ucuyla, canım ona da dalıp gitmek istemedi. Kırk yılda bir böyle hissederim ben. Sanki hemen bir şey yapmam gerekiyordur ama hiçbir şey yapmak istemem.

Denizde olmak istediğime karar verdim. Gecenin bu saatinde denizin tam orta yerinde. Bu denizin hiç kimsenin olmadığı bir yerde olmasını hayal ettim sonra. Karanlıkta gezinen balıklar geldi aklıma, hemen çıktım denizin içinden. Bu saatte gezilecek tek yer hayal dünyası. Ne yazık ki denizin karanlığı gibi o da itiyor beni dışına.

Oldum olası şanslıyım. Son anda da olsa iyi bir şey yakalamayı başarmışım hayat boyu. Bir kitap takıldı gözüme. Ayla Çınaroğlu, Denize Doğru.

Denize gitmekten vazgeçtim, Uçanbalık'tan çıkan Denize Doğru'yu okumayı seçtim. Karanlıklarda dolaşım korkusuzca, suların içine oturdum. Aydınlığa çıktığımda gözlerimden akan yaşlara ve boğazıma takılan cümlelere şaşırđım. Halil Dayı'yla başlayan yolculuk, deniz topuna oradan da Esmâ'ya, Belma'ya, okula, kampa... Nerelere de nerelere bağlanıyordu. Bir deniz topunun isteği ve Esmâ'nın hayatının paralelliği olarak okunabilirdi belki kitap, anlattıkları bir sürü okur yazar tarafından beğeniyle karşılanır ve rahatlıkla algılanabilirdi. Ama daha da fazlası vardı işte!

Yüksek sesle okuduğum bu kitapta, sesimin titremeye başlamasını kimse açıklayamazdı bana. Bu titreme, engelli olmak ya da mutlu bir şeyleri arzulamakla açıklanabilecek bir şey değildi asla.

Usta bir kalem, bazen sırlarını açık etmez. Okur olmayı seversiniz . Klişe duygu sömürüsü, klasik kalıplar gibi sözler anlamını yitiriverir. Bir de bakmışsınız ki okur olmuşsunuz.

İşte benim için en büyük mutluluklardan biri! Okur olmak.

Denize gitmek isteyen deniz topu, denize gitsin ya da gitmesin... Engelli birilerinin hayatına mutluluklar girsin girmesin... Hikaye nasıl biterse bitsin...

Sanki oynayacağım bir karaktere hazırlanırken, ona çok fazla inandığım, hak verdiğim bir yerlerdeymişim gibi hissettim bu hikayeyi okuduğumda. Sanki hiç bu anlatımın bitmesini istemiyormuşum gibi okudum. Okur olmaktan zevk ala ala, kelime kelime, seve seve okudum.

Dün gece çok sıcaktı hava. Boğulacağımı zannediyordum. Başka bir şekilde boğuldum. Geçmişten bir şeyler hatırladım. 'Denize Doğru' gitmedim esasında, hayal edemeyeceğim başka bir yerlere gittim. Hayal dünyamın beni ittiğini düşünürken, bu kadar mutlu olacağımı bilemezdim. Sesimin titremesinin, canımın acımasının beni bu kadar mutlu edeceğini bilemezdim.